

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

11086 *Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis.*

I

Les caixes d'estalvis espanyoles compleixen una funció essencial dins del nostre sistema financer i del nostre entramat social. Des d'un punt de vista econòmic, han estat al llarg de la nostra història motor del creixement impulsant el foment de l'estalvi, la mobilització de recursos i la inclusió financera del conjunt dels ciutadans. Així mateix, s'han configurat com un element determinant en l'accés al crèdit de famílies i empreses. D'una altra, han actuat en benefici de l'interès general a través del compliment de la seva funció social. La dedicació dels seus excedents a la dotació de béns i serveis socials en els territoris en què actuen és un complement indispensable dins del nostre Estat de benestar.

Quant a la seva regulació, més enllà de les primeres normes aprovades durant el segle XIX, són els Estatuts de 1929 i, molt especialment, el de 1933 i el «Decret Largo Caballero» d'aquest mateix any, els que van contribuir de manera més clara a la seva actual definició institucional i a la seva consolidació com a entitats financeres de marcat caràcter social. Però és, sens dubte, amb l'arribada de la democràcia a Espanya, quan les caixes d'estalvis veuen més reforçada la seva presència i porten a terme transformacions més profundes. Tres moments han estat clau en aquests més de trenta anys pel que fa a les caixes d'estalvis.

El 1977 el primer govern democràtic va emprendre una reforma liberalitzadora del sistema financer que va permetre l'equiparació funcional entre bancs i caixes, l'augment de la llibertat operativa d'aquestes últimes i l'obertura del sistema financer espanyol al mercat internacional de capitals.

Un segon moment clau va ser l'aprovació de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, com a resposta necessària a una nova realitat política i econòmica al nostre país. D'una banda, era imprescindible l'adaptació de la regulació de les caixes d'estalvis a la nova organització territorial de l'Estat, una vegada aprovada la Constitució espanyola de 1978 i els respectius estatuts d'autonomia que atribuïen a les comunitats competències en la matèria. D'altra banda, era fonamental redefinir el disseny institucional comú de les caixes d'estalvis, garantint que disposessin d'òrgans rectors adequats a la seva doble naturalesa com a entitats de crèdit i ens de naturalesa fundacional i fi social.

La Llei 31/1985 i, molt especialment, la posterior jurisprudència constitucional, han configurat les caixes d'estalvis com a entitats de naturalesa fundacional de caràcter molt peculiar en les quals domina la seva condició d'entitats de crèdit, i les ha conferit la seva fesomia actual. És per això que el Tribunal Constitucional les ha qualificat d'«intermediaris financers» i les ha reconegut la seva naturalesa privada en exposar que «en la regulació dels aspectes bàsics de l'activitat dels diferents tipus d'intermediaris financers és necessari inserir les normes que imposen determinades obligacions a les entitats financeres privades (bancs i caixes d'estalvis).

Vint-i-cinc anys després d'aquesta reforma ens trobem de nou en un moment fonamental en la història de les caixes d'estalvis.

En general, les caixes d'estalvis, així com la resta del sistema bancari espanyol, van enfrontar els primers moments de la crisi financera, iniciada l'agost de 2007, sense grans dificultats, gràcies a haver practicat un model de banca tradicional i detallista i a la tasca supervisora del Banc d'Espanya, i a una bona posició en termes de rendibilitat i eficiència, volum de provisions i nivells de capital.

No obstant això, la persistència de la crisi financera juntament amb la consegüent greu crisi econòmica ha suposat per al sistema bancari espanyol un entorn intensament advers que s'ha traduït en menors nivells d'activitat, retallades de marges, dificultats per obtenir finançament en els mercats majoristes i augment de la morositat, amb una incidència especial en els préstecs concedits als sectors immobiliari i construcció en els quals el sistema bancari espanyol té una exposició rellevant.

Les entitats espanyoles han reaccionat a aquest entorn de dificultat contenint els costos operatius, intensificant la captació de dipòsits i intentant reforçar els recursos propis de màxima qualitat. No obstant això, pel que fa a les caixes d'estalvis, la crisi ha posat de manifest, d'una banda, un excés de capacitat i, d'altra, la necessitat de més flexibilitat per captar recursos bàsics de capital i per ajustar les seves estructures operatives.

En aquest context, les caixes d'estalvis han emprès un procés de reestructuració que afecta ja tres quartes parts del sector i que ha de derivar en una substancial reducció del nombre d'entitats en el sector en benefici de l'eficiència d'aquest i la seva solidesa per al futur. Una bona part d'aquests processos ha comptat amb suport financer del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària (FROB) i s'han materialitzat a través de la creació de sistemes institucionals de protecció (SIP). És, doncs, d'urgent necessitat fixar aspectes de la regulació d'aquests SIP, i, en especial, el seu règim fiscal, una vegada que en el procés de reestructuració s'ha utilitzat preferentment aquesta via.

Al marge d'aquest procés de reestructuració, les entitats de crèdit espanyoles han d'estar preparades per afrontar els reptes que s'acosten amb la reforma del sistema financer internacional que ha de requerir més i millor capital de les institucions financeres. Les entitats de crèdit espanyoles poden necessitar en el futur acudir als mercats privats de capital per reforçar els seus nivells de capital. Per fer-ho, cal portar a terme amb urgència una reforma del marc jurídic de les caixes d'estalvis, de manera que se'ls facilitin diferents alternatives d'organització institucional, totes elles amb accés als mercats en les millors condicions possibles, i intentant impulsar, especialment, la seva capacitat per atreure capital exterior.

En definitiva, és imprescindible reformar el model de caixes per garantir la seva permanència i els considerables avantatges que aporta al nostre sistema financer. Es tracta d'introduir les modificacions imprescindibles per enfortir les caixes d'estalvis, al conjunt del sector financer espanyol i al conjunt de l'economia productiva, facilitant el flux de crèdit. Com en altres països del nostre entorn europeu en els quals el model de caixes s'ha flexibilitzat, la reforma ha de fer augmentar la solidesa i competitivitat del nostre sistema financer i ha de generar una contribució més elevada al conjunt de la societat.

Amb aquest objectiu reformista el Govern ha optat per enfortir el sector financer espanyol a través de dues línies bàsiques: la capitalització de les caixes, facilitant-ne l'accés a recursos de màxima categoria en iguals condicions que altres entitats de crèdit; i la professionalització dels seus òrgans de govern.

Com que aquestes són les dues línies essencials de la reforma, el Reial decret llei, en primer lloc, es dirigeix a reforçar les possibilitats de captació de recursos de les caixes d'estalvis espanyoles. Les quotes participatives tal com van ser regulades el 2002 han mostrat moltes limitacions com a instrument atractiu per als inversors, atesa la seva escassa liquiditat i la impossibilitat d'atribuir-los drets polítics. Després de la reforma, als actuals drets econòmics dels quotapartípcips se'ls podran afegir drets polítics de manera directament proporcional al percentatge que les quotes suposin sobre el patrimoni.

En segon lloc, el Reial decret llei porta a terme una reforma dels aspectes del govern de les caixes més directament relacionats amb la seva activitat amb vista a impulsar la professionalització dels òrgans de govern en línia amb les altres entitats de crèdit.

Adicionalment, el Reial decret llei porta a terme els ajustos necessaris en l'actual regulació per enfortir els actuals sistemes institucionals de protecció com a instruments de la màxima eficiència i amb la finalitat que puguin accedir al finançament més fàcilment, tal com que passa amb aquests sistemes en alguns països del nostre entorn europeu.

D'altra banda, la reforma introdueix noves alternatives que permeten enfortir les caixes. La primera d'aquestes reformes permet l'exercici de tota l'activitat financera de la caixa

mitjançant un banc controlat per la caixa en tenir almenys el 50% del seu capital. Una segona opció permet la transformació de la caixa en una fundació de caràcter especial conservant l'obra social i el traspàs de tot el seu negoci financer a un banc.

Finalment, aquest Reial decret llei preveu una reforma del règim fiscal per garantir la neutralitat fiscal dels diferents models i una sèrie de mesures addicionals de solvència per enfortir el conjunt del nostre sector financer.

II

Es dedica el títol I de la norma a la reforma de la regulació vigent de les quotes participatives. La regulació fins ara vigent, en la pràctica, s'ha mostrat incapaç de dotar les caixes d'un instrument eficaç de capitalització que aconseguís, d'una banda, acompanyar el fort creixement del sector els últims anys i, d'altra, finançar part de les necessitats de capitalització més recents derivades de la crisi econòmica i financera.

No pot ajornar-se, per tant, la transformació del règim jurídic de les quotes participatives. Es tracta, d'una banda, de fer-les més atractives als emissors i, sobretot, a potencials inversors i, d'altra, de garantir la seva consideració com a recursos propis de màxima qualitat reguladora.

A aquests efectes es modifiquen diversos apartats de l'article setè de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers. El nou règim implica, essencialment, la possible incorporació a les quotes de drets polítics proporcionals al percentatge que aquestes suposen sobre el patrimoni de la caixa, amb el límit màxim del 50% de l'esmentat patrimoni.

A més, mitjançant el nou règim hi ha un incentiu més gran a l'eficiència de les caixes derivat de la transparència que suposa la presència d'inversors en el capital i la referència de valoració d'aquests títols en els mercats financers.

Aquest nou règim es configura a l'article 2 del Reial decret llei.

L'apartat u comença per incloure la facultat d'agregar a les quotes drets de representació dels interessos dels quotapartípics en els òrgans de govern de les caixes. D'aquesta manera es reconeix l'emissió de quotes amb drets polítics com una alternativa voluntària compatible amb l'emissió sense tals drets.

Per la seva banda, l'apartat dos de l'article fa una nova redacció de l'apartat 7 de l'article setè de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de manera que es preveu la cotització en mercats secundaris com una obligació per a les emissions que es dirigeixin al públic en general. Al mateix temps, se suprimeix qualsevol límit a la tinença de quotes per una única persona o grup, de manera que es flexibilitza la seva adquisició.

Els canvis introduïts en l'apartat 8 de l'article setè (apartat tres de l'article 2) impliquen, essencialment, tres novetats. La primera es refereix al principi de llibertat d'emissió de les quotes sense que hi hagi d'haver autorització administrativa prèvia, de conformitat amb el que preveu l'article 25.1 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors. La segona es refereix al mecanisme mitjançant el qual una caixa ha de retornar al compliment del límit del 5% d'adquisició derivativa de les seves pròpies quotes, en cas d'incompliment. I, finalment, es preveu la no-aplicació d'aquest límit i la provisió a l'autocartera de quotes per a les entitats centrals d'un SIP al qual pertanyi la caixa emissora mateixa.

L'apartat quatre equipara el tractament de les quotes participatives en el cas d'una fusió al que opera en els mateixos casos per a les accions de les societats anònimes, és a dir, el bescanvi per quotes de l'entitat resultant de la fusió sense alterar-ne el valor econòmic.

Finalment, en la redacció de l'apartat 10 de l'article setè de Llei 13/1985, de 25 de maig, se li afegeix una previsió conforme a la que es garanteix que la retribució de les quotes no pot estar subjecta a cap autorització administrativa, llevat de la que li pugui correspondre al Banc d'Espanya en l'exercici de les seves funcions. D'aquesta manera, en línia amb el principi de flexibilitat de pagaments previst en la normativa de solvència, es garanteix la desvinculació de la retribució de les quotes d'autoritacions administratives diferents de les que corresponguin al Banc d'Espanya.

III

El títol II conté la modificació de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis (d'ara endavant, LORCA), amb l'objectiu fonamental d'impulsar la professionalització dels òrgans de govern de les caixes d'estalvis i incloure els ajustos necessaris per incorporar-hi els drets polítics dels quotaparticipis.

Quant a la professionalització no hi ha cap dubte que la complexitat creixent de l'activitat financera ha arribat també a les caixes d'estalvis, tradicionalment centrades en un model de negoci més orientat al client detallista, i fa ja ineludible la selecció dels equips gestors entre els millors professionals de totes les àrees. Addicionalment, convé garantir la dedicació dels membres dels òrgans de govern en representació dels seus respectius grups i en benefici exclusiu dels interessos de la caixa i de la seva funció social.

Aquest mateix objectiu s'ha plantejat en les últimes modificacions de la LORCA, fonamentalment la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer i la Llei 26/2003, de 17 de juliol, per la qual es modifiquen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i el text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre. No obstant això, és necessari incorporar-lo amb més claredat a la regulació bàsica estatal dels òrgans de govern amb mesures que garanteixin la seva qualificació i autonomia.

El títol es compon d'un únic article, 3, en virtut del qual es produeixen múltiples modificacions de la LORCA amb la finalitat que es detalla a continuació.

L'apartat u recull com a òrgans de les caixes d'estalvis el director general i les diferents comissions, entre les quals s'inclouen innovadorament la de retribucions i nomenaments (abans de retribucions) i la d'obra beneficosocial.

S'estableixen, així mateix, les especificitats necessàries per ajustar els òrgans de govern i els mecanismes de representació d'interessos, als casos en què les caixes duguin a terme la seva activitat de manera indirecta a través d'una entitat bancària. En aquest sentit, es preveu expressament que la caixa d'estalvis ha de designar els seus representants en el Consell d'administració de l'entitat bancària, valorant a aquests efectes la representació dels diferents grups en el seu Consell mateix.

També es reforça el concepte d'honorabilitat comercial i professional exclouent expressament de tal condició, entre d'altres, als que tinguin antecedents penals per delictes dolós o estiguin inhabilitats per exercir càrrecs públics o de direcció d'entitats financeres. Així mateix, s'afirma la incompatibilitat de l'exercici del càrrec de membre de l'òrgan de govern d'una caixa amb el de qualsevol càrrec polític-electe i amb el d'alt càrrec de les administracions públiques. Amb aquests preceptes es pretén dotar els membres dels òrgans de govern del màxim nivell de professionalització i dedicació als interessos de la caixa d'estalvis.

En la mateixa línia opera l'apartat dos. En virtut d'això es preveu, d'un costat, la limitació de la representació de les administracions públiques al 40% (des del 50% anterior) i, de l'altre, el requisit que la possible participació de les comunitats autònomes en els òrgans de govern es porti a terme a través de membres designats exclusivament per la seva cambra legislativa i que, alhora, gaudeixin de reconegut prestigi i professionalitat.

L'apartat quatre clarifica els requisits exigibles per als consellers generals elegits en representació del grup dels impositors. El cinc té com a principal novetat l'habilitació perquè els càrrecs en altres entitats de crèdit que exerceixin tals càrrecs en representació de la caixa puguin ser nomenats consellers generals. Aquesta previsió prové de la necessitat de permetre la compatibilitat de càrrecs davant supòsits en els quals la caixa operi de manera indirecta a través d'un banc o bé estigui integrada en un sistema institucional de protecció.

L'apartat sis aclareix com es fa posteriorment per als vocals del Consell el concepte de renovació total de l'assemblea ampliant-lo als supòsits en què, sota l'aparença de renovacions parcials, s'articuli una renovació de tal magnitud que s'hagi d'assimilar a la total. En aquest sentit es clarifica un precepte que havia suscitat certa conflictitat constitucional.

Els apartats set i vuit inclouen entre les funcions de l'Assemblea general que, per la seva especial transcendència, requereixen un quòrum i majoria reforçats els supòsits d'integració de caixes, la seva transformació en una fundació de caràcter especial i la decisió de dur a terme la seva activitat de manera indirecta.

Els apartats nou a dotze contenen un conjunt de modificacions referides al Consell d'administració. Algunes d'aquestes modificacions es justifiquen en la necessitat d'incloure entre els seus membres els representants dels interessos dels quotapartípcips que corresponguin. Aquest és el cas, per exemple, de l'increment del nombre de membres del Consell fins a un màxim de 20 i del caràcter il·limitat del mandat dels esmentats representants.

També es produeix un considerable reforç de la professionalitat dels membres del Consell d'administració i de la Comissió de control, i se'ls exigeix (en el cas del Consell a la majoria dels seus membres) un nivell de coneixements i experiència adequats per a les funcions que s'han d'exercir. Aquest mateix nivell de qualificació s'estén després al director general en l'apartat divuit.

En els apartats següents (catorze i quinze) s'incrementen les exigències dels membres de la Comissió de control. Com a principal novetat se suprimeix el representant elegit per la Comunitat Autònoma de manera que, en coherència amb altres mesures similars de la norma, es redueixen possibles fonts d'ingerència directa en la gestió i el govern de les caixes.

L'apartat disset incorpora tot un nou capítol IV a la Llei 31/1985 amb l'objecte de reconèixer i dotar de la màxima seguretat jurídica els drets de representació dels quotapartípcips en els òrgans de govern de la caixa. En aquest sentit, de manera paral·lela als drets polítics reconeguts per la legislació comuna de societats de capital es regulen els drets de vot, l'assistència a l'Assemblea, la representació en el Consell d'administració i a la Comissió de control, la impugnació d'acords i el dret general d'informació.

L'apartat divuit modifica el 26 de la Llei 31/1985 pel que fa al director general i estableix, sense caràcter bàsic, l'edat de jubilació als setanta anys.

Els dos següents apartats afegixen sengles capítols a la norma referits, respectivament, a dues noves comissions: la de retribucions i nomenaments i la d'obra social. La primera suposa l'ampliació de l'anterior Comissió de retribucions cap a altres funcions relatives al control dels nomenaments. Està formada per cinc vocals del Consell d'administració elegits per l'Assemblea. La segona, la Comissió d'Obra Social, respon a la necessitat de crear un òrgan que vetlli pel correcte compliment de l'obra beneficosocial, sigui quin sigui el model d'activitat de la caixa. Està integrada pels consellers generals que nomeni l'Assemblea i s'hi poden incorporar representants de les comunitats autònomes en les quals la caixa tingui la seva seu social i en les quals hagi captat almenys el 10% del total dels seus dipòsits.

L'apartat vint-i-u afegix un capítol referit al Govern corporatiu de les caixes d'estalvis. El primer dels seus articles, el 31 bis, incorpora la publicació anual obligatòria de l'informe de govern corporatiu per a totes les caixes d'estalvis amb l'objecte de reforçar la seva transparència i la disciplina de mercat. Per la seva part, el 31 ter inclou una referència als eventuals conflictes d'interès entre els membres dels òrgans de govern i els interessos de la caixa.

Finalment, l'apartat vint-i-tres modifica l'anterior regulació relativa a les fusions de caixes d'estalvis amb la finalitat que aquestes només puguin ser denegades mitjançant resolució motivada i sobre la base de requisits objectius previstos en la normativa autonòmica.

IV

El títol III inclou els ajustos referits als sistemes institucionals de protecció (SIP). Aquests sistemes, regulats a la Llei 13/1985, de 25 de maig, ofereixen en la pràctica una eina eficaç per a l'agrupació d'entitats de crèdit, en general, i de caixes d'estalvis, en particular.

Amb la nova redacció es porten a terme els ajustos necessaris per dotar de més consistència i seguretat jurídica els actuals SIP. En aquest sentit, es reforça encara més el compromís de permanència i estabilitat de les entitats integrades. Amb aquest propòsit es faculta el Banc d'Espanya per realitzar una valoració prèvia a l'abandonament d'una entitat, referida tant a la seva viabilitat individual, com al conjunt del sistema.

De l'altra, es manté la regulació ja vigent per al conjunt d'entitats de crèdit, sobre la base de la sòlida mutualització de resultats i solvència, i l'articulació del SIP entorn d'una entitat de crèdit central que constitueix una unitat de decisió del conjunt.

Les novetats més significatives es refereixen, per tant, als SIP compostos per caixes d'estalvis. Per a aquests, s'estableix que l'entitat central ha d'estar necessàriament participada per les caixes integrants en almenys un 50% del seu accionariat i tenir naturalesa de societat anònima. D'aquesta manera s'aconsegueix garantir que el conjunt de les caixes integrades mitjançant un SIP no desvirtuen la seva naturalesa jurídica de manera indirecta en perdre el control de la seva entitat central. A aquests mateixos efectes, s'assenyala també que en els casos en què les caixes integrants del SIP puguin perdre l'esmentat control reforçat de l'entitat central, les caixes s'han de transformar en fundació de caràcter especial i cedir el seu negoci bancari.

V

En el títol IV es dissenya un nou model organitzatiu de les caixes d'estalvis basat en una doble alternativa: l'exercici indirecte de l'activitat financera de la caixa a través d'una entitat bancària o la seva transformació en una fundació de caràcter especial traspasant el seu negoci a una altra entitat de crèdit.

El primer model es descriu a l'article 5 i implica que la caixa d'estalvis, mantenint la seva naturalesa jurídica, du a terme la seva activitat financera a través d'una entitat bancària. Aquesta entitat, que pot utilitzar en la seva denominació expressions que la identifiquin amb la caixa de la qual depèn, ha d'estar controlada en almenys un 50% dels drets de vot. Si no és així, la caixa es veuria obligada a renunciar a la seva condició d'entitat de crèdit i a transformar-se en fundació de caràcter especial en els termes de l'article següent.

Aquest mateix exercici d'activitat indirecta a través d'un banc també es permet a les caixes d'estalvis que, de forma concertada, exerceixin en exclusiva la seva activitat financera a través de l'entitat central d'un SIP.

Per la seva banda, l'article 6 es refereix a la transformació de les caixes d'estalvis en fundacions de caràcter especial a través de la segregació de la seva activitat financera i beneficisocial, traspasant la primera a una altra entitat de crèdit a canvi d'accions i mantenint la segona com a activitat central de la fundació mateixa.

VI

El títol V recull la normativa fiscal especial aplicable a les entitats resultants dels processos de reestructuració ja iniciats, el que justifica el caràcter d'urgència d'aquesta norma. A més, es recull la normativa fiscal especial derivada dels nous models jurídics que preveu aquest Reial decret llei.

En matèria de l'impost sobre societats, s'estableix l'aplicació del règim fiscal especial que estableix el capítol VIII del títol VII del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, per a les transmissions d'actius i passius que es realitzin en el marc d'aquestes reestructuracions, la qual cosa permet, entre d'altres efectes, diferir la tributació de les rendes que es posin de manifest en aquestes transmissions per aplicació de l'esmentat règim fiscal especial, encara que les operacions realitzades no es corresponguin amb les tipificades en l'esmentat règim sempre que produeixin uns resultats econòmics equivalents.

Igualment s'estén el règim d'ajornament en aquest impost a les rendes que es generin en les transmissions d'actius i passius realitzades en el marc del compliment dels acords d'un sistema institucional de protecció, mitjançant l'intercanvi dels esmentats actius o passius entre les entitats de crèdit integrants de cada sistema institucional de protecció,

amb la condició que cada entitat adquirent valor, a efectes fiscals, els elements adquirits pel mateix valor que aquests últims tinguessin a l'entitat transmissora amb anterioritat a la realització de la transmissió, tenint en compte l'esmentada valoració per determinar les rendes que els esmentats elements puguin generar amb posterioritat.

En relació amb l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, com que en aquest Reial decret llei es preveu l'aplicació del règim fiscal especial establert en el capítol VIII del títol VII del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, inclosos els seus efectes en els altres tributs que es remeten en la seva normativa a l'esmentat règim fiscal, tant als procediments de reestructuració financera realitzats mitjançant la constitució de sistemes de protecció integral, com als gestionats pel Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, sempre que es produeixin efectes econòmics equivalents a les reestructuracions empresarials expressament regulades en l'esmentat capítol, l'esmentat règim especial també té efectes amb caràcter general en relació amb l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

Per reforçar la seguretat jurídica de les operacions de reestructuració, s'estableix la possibilitat que se sol·liciti informe a la Direcció General de Tributs sobre el compliment de l'equivalència dels resultats econòmics de les operacions realitzades respecte de les tipificades en el capítol VIII del títol VII del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, així com sobre les conseqüències tributàries de les esmentades operacions amb l'objectiu d'assegurar-ne la neutralitat fiscal.

D'altra banda, en matèria de l'impost sobre el valor afegit i de l'impost general indirecte canari, atès que el règim especial del grup d'entitats, en vigor des de l'1 de gener de 2008, no és aplicable tal com està definit en l'actualitat a les entitats que s'estructuren al voltant de la creació d'un sistema institucional de protecció en no existir una relació d'intercapitalització que permeti la formació del perímetre subjectiu del grup, perquè aquest règim sigui aplicable és necessari adaptar els requeriments legals que, als efectes dels dos tributs, permeten definir l'entitat dominant i les seves dependents en el si del sistema, tasca que aborda el present Reial decret llei, i fixa així mateix els terminis per a l'opció pel referit règim especial.

També es realitzen les modificacions legals oportunes per garantir la neutralitat fiscal en el tractament tributari de l'obra social amb independència del model d'organització que adoptin les caixes d'estalvis.

VII

Finalment, el títol VI inclou, en línia amb els treballs desenvolupats en matèria de solvència a escala internacional, noves exigències de liquiditat i un límit al palanquejament que s'han de desplegar completament mitjançant el desenvolupament posterior oportú. També s'estableix la possibilitat d'aplicar aquests nous requeriments en funció de la capacitat de cada entitat de crèdit per obtenir recursos propis bàsics.

La part final inclou una disposició addicional, vuit de transitòries, una de derogatòria i dues de finals. Conclou el Reial decret llei amb una derogació normativa, els títols competencials i el caràcter bàsic i l'entrada en vigor.

Pel que fa a la disposició addicional s'estableix que, excepcionalment, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària també pot adquirir títols emesos per entitats individuals que tot i ser solvents i viables puguin no ser suficientment resistents en contextos significativament més adversos que l'actual, fet que pot aconsellar un reforçament urgent del seu capital amb l'objecte d'incrementar la confiança del mercat en les esmentades entitats. En tot cas, aquestes adquisicions s'han de condicionar a l'elaboració d'un pla de recapitalització els objectius, les mesures i els compromisos del qual han de coincidir amb els previstos a l'article 9 del Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit, respecte dels plans d'integració als quals es refereix l'esmentat article. L'esmentat pla l'ha d'aprovar el Banc d'Espanya, que ha de valorar especialment la capacitat de l'entitat per aconseguir els esmentats objectius sense necessitat d'emprendre un procés d'integració amb altres entitats.

L'adopció d'aquestes mesures exigeix acudir al procediment del Reial decret llei, i es compleixen així els requisits de l'article 86 de la Constitució espanyola quant a la seva extraordinària i urgent necessitat.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta de la ministra d'Economia i Hisenda i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 9 de juliol de 2010.

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

L'objecte d'aquest Reial decret llei és la reforma del règim jurídic de les caixes d'estalvis. Mitjançant aquest Reial decret llei es modifica la normativa bàsica relativa als òrgans de govern de les caixes d'estalvis i el règim jurídic de les seves quotes participatives. Així mateix, s'adapten determinats aspectes dels sistemes institucionals de protecció integrats per caixes d'estalvis, es dissenya un nou règim d'exercici indirecte de l'activitat financera de les caixes i s'inclouen algunes disposicions per reforçar la solvència de les entitats de crèdit.

TÍTOL I

Quotes participatives de les caixes d'estalvis

Article 2. *Modificació de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.*

La Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers queda modificada de la manera següent:

U. L'apartat 4 de l'article setè queda redactat de la manera següent:

«4. Les quotes participatives confereixen als seus titulars, en tot cas, els drets següents:

a) Participació en el repartiment de l'excedent de lliure disposició de la caixa en la proporció que el volum de quotes en circulació suposi sobre el patrimoni de la caixa més el volum de quotes en circulació. S'entén per volum de quotes en circulació la suma del Fons de participació i el Fons de reserva de quotapartípcips i el Fons d'estabilització de les emissions de quotes participatives en circulació, i per patrimoni el Fons fundacional, les reserves generals de la caixa i el Fons per a riscos bancaris generals.

b) Subscripció preferent de quotes participatives en noves emissions, sense perjudici de la seva supressió en els termes legalment previstos.

c) Obtenció del seu valor liquidatiu en el cas de liquidació.

d) Bescanvi de les quotes en els termes que preveu l'apartat 9 d'aquest article.

e) Percepció d'una retribució de caràcter variable amb càrrec a la part de l'excedent de lliure disposició que els correspongui o, si s'escau, al Fons d'estabilització.

Adicionalment, les quotes participatives poden conferir als seus titulars la representació dels seus interessos en els òrgans de govern de l'entitat emissora, en els termes que preveu la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis.

S'entén per valor liquidatiu de cada quota la part que correspongui a cada quota del Fons de participació, del Fons de reserva de quotapartípcips i del Fons

d'estabilització, minorada o incrementada per la part que li sigui atribuïble de la pèrdua o benefici del balanç de liquidació no distribuït anteriorment.

S'entén per valor de mercat la mitjana de la cotització en mercat secundari de les últimes 30 sessions prèvies a la determinació del fet que comporta l'operació d'amortització. En cas que no sigui possible aquesta determinació, el valor l'ha de determinar la valoració efectiva per un auditor independent elegit per sorteig d'entre els auditors de comptes i societats d'auditoria inscrits com a exercents en el Registre oficial d'auditors de comptes, que hagin auditat entitats de crèdit excloent el mateix auditor de comptes de la caixa.»

Dos. L'apartat 7 de l'article setè queda redactat de la manera següent:

«7. Les quotes participatives han de cotitzar necessàriament en mercats secundaris organitzats sempre que la seva emissió es dirigeixi al públic en general. Sempre que cotitzin en tals mercats són aplicables les obligacions que preveu la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors per als accionistes i emissors d'accions. Així mateix, és aplicable als titulars de quotes participatives el règim de control de participacions significatives en entitats de crèdit previst en el títol VI de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

No és aplicable a les quotes participatives el règim de les ofertes públiques d'adquisició de valors.»

Tres. L'apartat 8 de l'article setè queda redactat de la manera següent:

«8. L'òrgan competent per acordar cada emissió de quotes participatives és l'Assemblea general, que pot delegar aquesta competència en el Consell d'administració de la caixa. L'esmentada competència s'ha d'entendre delegada, en tot cas, en els administradors provisionals designats pel Banc d'Espanya a l'empara del que disposa el títol III de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit. De conformitat amb l'article 25.1 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, l'emissió de quotes participatives no requereix autorització administrativa prèvia.

Està prohibida l'adquisició originària de quotes participatives per part de la caixa o el seu grup econòmic. No obstant això, sí que es pot realitzar una adquisició derivativa, sempre que el valor nominal de les quotes que obrin en poder de l'entitat o el seu grup econòmic no excedeixi el 5 per 100 de les quotes totals en circulació. En cas de superar l'esmentat límit, la caixa ha de procedir a l'alienació o amortització de l'excés en el termini màxim de tres mesos i aplicar a la resta el que estableix l'article 76 del Text refós de la Llei de societats anònimes aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.» La prohibició i el límit als quals es refereix aquest paràgraf, tanmateix, no són aplicables quan les quotes participatives siguin adquirides per l'entitat central del sistema institucional de protecció al qual pertanyi la caixa emissora.»

Quatre. L'apartat 9 de l'article setè queda redactat de la manera següent:

«9. En els casos de fusió, les quotes participatives de les caixes que s'extingeixin s'han de bescanviar per quotes de la caixa resultant de la fusió, de manera que el valor econòmic dels seus drets no pateixi alteració.»

Cinc. L'apartat 10 de l'article setè queda redactat de la manera següent:

«10. L'excedent de lliure disposició que, d'acord amb l'apartat 4, correspongui a les quotes participatives s'ha de distribuir entre els destins següents:

- a) Fons de reserva dels quotapartípics.
- b) Retribució efectiva dels quotapartípics.
- c) Fons d'estabilització, si s'escau.

La retribució anual de les quotes i la seva distribució l'ha d'aprovar l'Assemblea general, qui ha de tenir en compte el coeficient de solvència de la caixa a l'hora de realitzar tal distribució. Sense perjudici de les atribucions del Banc d'Espanya, l'esmentada distribució no requereix cap autorització administrativa en l'àmbit de l'ordenació del crèdit.

Quan la caixa d'estalvis o grup consolidat al qual pertanyi presenti un dèficit de recursos propis sobre el mínim legalment exigít, s'ha de destinar al Fons de reserva de quotapartípcis el 100% de l'excedent anual corresponent a les quotes i la retribució dels quotapartípcis amb càrrec al Fons d'estabilització requereix autorització prèvia del Banc d'Espanya.»

TÍTOL II

Òrgans de govern de les caixes d'estalvis

Article 3. *Modificació de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis.*

La Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis queda modificada de la manera següent:

U. L'article 1 queda redactat de la manera següent:

«U. L'administració, gestió, representació i control de les caixes d'estalvis correspon als òrgans de govern següents:

- a) Assemblea general.
- b) Consell d'administració.
- c) Comissió de control.

Adicionalment, són òrgans de les caixes d'estalvis el director general i les comissions d'inversions, retribucions i nomenaments i obra beneficosocial.

A les caixes d'estalvis que duguin la seva activitat indirectament d'acord amb el que preveu l'article 5 del Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, els són aplicables les especialitats:

a) Els òrgans de govern de la caixa han de ser, exclusivament, l'Assemblea general, el Consell d'administració i la Comissió de control.

b) La representació dels interessos col·lectius dels impositors, de les corporacions locals que no tinguin la condició d'entitat fundadora de la caixa i dels treballadors en els seus òrgans de govern s'estableix de la manera següent:

i) La representació de les corporacions municipals s'ha de dur a terme sobre la base d'aquelles en el terme de les quals tingui oberta oficina l'entitat bancària a través de la qual la caixa d'estalvis dugui a terme la seva activitat financera.

ii) La representació dels grups d'impositors i treballadors s'ha de dur a terme sobre la base dels corresponents col·lectius de l'entitat bancària a través de la qual la caixa d'estalvis dugui a terme la seva activitat financera. La representació dels treballadors en els òrgans de govern inclou així mateix els empleats de la caixa d'estalvis.

La caixa d'estalvis ha de designar els seus representants en el Consell d'administració de l'entitat bancària a través de la qual realitzi la seva activitat tenint en compte la representació dels grups en el seu Consell d'administració.

Dos. Els components dels òrgans de govern han d'exercir les seves funcions en benefici exclusiu dels interessos de la caixa a què pertanyin i del compliment de la seva funció social, i han de reunir, sense perjudici del que disposa l'article 8, els

requisits d'honorabilitat comercial i professional que determinin les normes de desplegament d'aquesta Llei.

En qualsevol cas, s'entén que concorre honorabilitat comercial i professional en els qui hagin observat una trajectòria personal de respecte a les lleis mercantils o altres que regulen l'activitat econòmica i la vida dels negocis, així com les bones pràctiques comercials i financeres.

En tot cas, s'entén que no tenen tal honorabilitat els qui, a Espanya o a l'estranger, tinguin antecedents penals per delictes dolosos, estiguin inhabilitats per exercir càrrecs públics o d'administració o direcció d'entitats financeres o estiguin inhabilitats conforme a la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, mentre no hagi conclòs el període d'inhabilitació fixat en la sentència de qualificació del concurs i els fallits i concursats no rehabilitats en procediments concursals anteriors a l'entrada en vigor de la referida Llei.

Tres. L'exercici del càrrec de membre dels òrgans de govern d'una caixa d'estalvis és incompatible amb el de qualsevol càrrec polític electe.

També és incompatible amb el d'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat, l'Administració de les comunitats autònomes i l'Administració local, així com de les entitats del sector públic, de dret públic o privat, vinculades o dependents d'aquelles.

Tal incompatibilitat s'estén durant els dos anys següents a la data del cessament dels alts càrrecs als quals es refereix el paràgraf anterior, quan es donin qualsevol dels supòsits de fet següents:

- a) Que els alts càrrecs, els seus superiors a proposta d'ells o els titulars dels seus òrgans dependents, per delegació o substitució, hagin dictat resolucions en relació amb caixes d'estalvis.
- b) Que hagin intervingut en sessions d'òrgans col·legiats en les quals s'hagi adoptat algun acord o resolució en relació amb caixes d'estalvis.»

Dos. L'article 2 queda redactat de la manera següent:

«U. La representació dels interessos col·lectius a l'Assemblea general s'ha de dur a efecte mitjançant la participació dels grups següents:

- a) Les corporacions municipals en el terme de les quals tingui oberta oficina l'entitat.
- b) Els impositors de la caixa d'estalvis.
- c) Les persones o entitats fundadores de la caixa. Les persones o entitats fundadores de les caixes poden assignar una part de la seva representació a corporacions locals que, al seu torn, no siguin fundadores d'altres caixes d'estalvis en el seu àmbit d'actuació.
- d) Els empleats de la caixa d'estalvis.
- e) Entitats representatives d'interessos col·lectius en l'àmbit d'actuació d'una caixa o de reconegut arrelament en aquest àmbit.

Si s'escau, la participació de les comunitats autònomes s'ha de dur a terme a través de membres designats per l'Assemblea autonòmica que posseeixin reconegut prestigi i professionalitat.

Dos. El nombre de membres de l'Assemblea general l'han de fixar els estatuts de cada caixa d'estalvis en funció de la seva dimensió econòmica entre un mínim de 60 i un màxim de 160.

Sense perjudici de la representació atribuïda als quotapartípcips d'acord amb el que preveu el capítol IV, els altres membres de l'Assemblea general tenen la denominació de consellers generals.

Tres. La representació de les administracions públiques i entitats i corporacions de dret públic en els òrgans de govern de les caixes no pot superar en el seu conjunt

el 40% del total dels drets de vot a cadascun de tals òrgans, i han d'estar representades totes les entitats i corporacions.

Als efectes de la seva representació en els òrgans rectors de les caixes d'estalvis, el percentatge de representació assignat al grup d'impositors ha d'oscil·lar entre un mínim del 25% i un màxim del 50% del total dels drets de vot a cadascun dels òrgans de govern.

El percentatge de representació del grup d'empleats ha d'oscil·lar entre un mínim d'un 5% i un màxim d'un 15% dels drets de vot en cada òrgan.

El percentatge de representació de les entitats representatives d'interessos col·lectius ha de ser com a màxim del 10% dels drets de vot en cada òrgan.

Quan les caixes d'estalvis tinguin obertes oficines en més d'una comunitat autònoma, la representació a l'Assemblea general dels diferents grups, a excepció dels que, si s'escau, representin les comunitats autònomes i els previstos en l'apartat 1.c) i d) del present article, en observança del principi d'igualtat, ha de ser proporcional a la xifra de dipòsits entre les diferents comunitats autònomes en què tinguin obertes oficines, dins del percentatge atribuït a cadascun d'ells.

El límit de representació de les administracions públiques, així com els percentatges de representació per grups previstos en aquest apartat, s'han de complir respecte dels drets de vot resultants, una vegada deduïts del total els que hagin correspost, si s'escau, als quotapartípics conforme al que preveu el capítol IV d'aquesta Llei.

La legislació de desplegament s'ha d'ajustar en tot cas al que estableix aquest article.

Quatre. Presideix l'Assemblea general el president del Consell d'administració, i actuen de vicepresident o vicepresidents, si s'escau, els qui ho siguin del Consell, el secretari del qual ha d'exercir les corresponents funcions també en els dos òrgans.

En absència del president i vicepresidents, l'Assemblea ha de nomenar un dels seus membres president en funcions, per dirigir la sessió de què es tracti.»

Tres. L'article 3 queda redactat de la manera següent:

«U. Els consellers generals representants de corporacions municipals en el terme de les quals tingui oberta oficina l'entitat han de ser designats directament per les pròpies corporacions, d'acord amb el que preveu la seva normativa reguladora.

Dos. Les corporacions locals que siguin fundadores de caixes d'estalvis que operin totalment o parcialment en el mateix àmbit d'actuació que una altra caixa no poden nomenar representants en aquesta última.»

Quatre. L'article 7 queda redactat de la manera següent:

«Els consellers generals han de reunir els requisits següents:

- a) Ser persona física, amb residència habitual a la regió o zona d'activitat de la caixa.
- b) Ser major d'edat i no estar incapacitat.
- c) Estar al corrent en el compliment de les obligacions que hagin contret amb la caixa d'estalvis per si mateixos o en representació d'altres persones o entitats.
- d) No estar incurs en les incompatibilitats que regula l'article 8.

Adicionalment, en el cas de ser elegit en representació del grup dels impositors, els consellers han de tenir la condició d'impositor de la caixa d'estalvis a què es refereixi la designació amb una antiguitat superior a dos anys en el moment de l'elecció. Així mateix, han de tenir un moviment o un saldo mitjà en comptes no inferior al que determinin les normes que despleguin la present Llei.»

Cinc. L'article 8 queda redactat de la manera següent:

«No poden tenir el càrrec de compromissari o conseller general:

a) Els fallits i els concursats no rehabilitats, els condemnats a penes que portin annexes la inhabilitació per a l'exercici de càrrecs públics i els que hagin estat sancionats per infraccions greus.

A aquests efectes, es consideren infraccions greus les que l'ordenament jurídic els confereixi expressament tal caràcter i hagin estat apreciades pels tribunals i organismes administratius competents.

b) Els presidents, consellers, administradors, directors, gerents, assessors o assimilats d'una altra entitat de crèdit o de corporacions o entitats que propugnin, sostinguin o garanteixin institucions o establiments de crèdit o financers, o les persones al servei de l'Administració de l'Estat o les comunitats autònomes amb funcions al seu càrrec que es relacionin directament amb les activitats pròpies de les caixes d'estalvis. S'exceptua del que preveu el present apartat els qui tinguin càrrecs en altres entitats de crèdit en representació de la caixa o promoguts per aquesta.

c) Els que estiguin lligats a la caixa d'estalvis o a societat en el capital de la qual participin aquells en la forma en què determinin les normes de desplegament d'aquesta Llei, per contractes d'obres, serveis, subministraments o treballs retribuïts pel període en el qual tinguin tal condició i dos anys després, com a mínim, comptats a partir del cessament de tal relació, llevat de la relació laboral dels empleats de la caixa.

d) Els que, per si mateixos o en representació d'altres persones o entitats:

i) Mantinguin, en el moment de ser elegits els càrrecs, deutes vençuts i exigibles de qualsevol classe davant de l'entitat.

ii) Durant l'exercici del càrrec de conseller, hagin incorregut en el compliment de les obligacions contretes amb la caixa amb motiu de crèdits o préstecs o per impagament de deutes de qualsevol classe enfront de l'entitat.»

Sis. L'article 9 queda redactat de la manera següent:

«U. Els consellers generals són nomenats per un període que és el que assenyalen els Estatuts, sense que pugui ser inferior a quatre anys ni superior a sis. No obstant això, els Estatuts, de conformitat amb el que disposa la normativa de desplegament d'aquesta Llei, poden preveure la possibilitat de reelecció per un altre període igual, si continuen complint els requisits que estableix l'article 7 i d'acord amb el que assenyalava l'apartat tres. El còmput del període de reelecció s'ha d'aplicar encara que entre el cessament i el nou nomenament hagin transcorregut diversos anys.

La durada del mandat no pot superar els dotze anys, sigui quina sigui la representació que tingui. Complert el mandat de dotze anys de forma continuada o interrompuda, i transcorreguts vuit anys des de l'esmentada data, pot tornar a ser elegit en les condicions que estableix la present Llei.

Dos. La renovació dels consellers generals no pot suposar una renovació total o una renovació parcial que pugui assimilar-se a la total atès el percentatge renovat o la proximitat temporal entre renovacions i s'ha d'efectuar, en tot cas, respectant la proporcionalitat de les representacions que componen l'Assemblea general.

Tres. El procediment i les condicions per a la renovació, reelecció i provisió de vacants de consellers generals l'han de determinar les normes que despleguin la present Llei.»

Set. L'article 11 queda redactat de la manera següent:

«Sense perjudici de les facultats generals de govern, competeixen de forma especial a l'Assemblea general les funcions següents:

a) El nomenament dels vocals del Consell d'administració i dels membres de la Comissió de control de la seva competència, així com l'adopció dels acords de separació del càrrec que corresponguin de conformitat amb el que estableix l'article 18.

b) L'aprovació i modificació dels Estatuts i el Reglament.

c) La dissolució i liquidació de l'entitat, la seva fusió o integració amb altres, la seva transformació en una fundació de caràcter especial i la decisió de dur a terme la seva activitat de manera indirecta conforme al que preveu el Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis.

d) Definir anualment les línies generals del Pla d'actuació de l'entitat, perquè pugui servir de base a la tasca del Consell d'administració i de la Comissió de control.

e) L'aprovació, si s'escau, de la gestió del Consell d'administració, memòria, balanç anual i compte de resultats, així com de l'aplicació d'aquests als fins propis de la caixa d'estalvis.

f) La creació i dissolució d'obres beneficisocials, així com l'aprovació dels seus pressupostos anuals i de la gestió i liquidació d'aquests.

g) Qualsevol altres assumptes que sotmetin a la seva consideració els òrgans facultats a l'efecte.»

Vuit. L'article 12 queda redactat de la manera següent:

«U. Les assemblees generals poden ser ordinàries o extraordinàries.

Les assemblees ordinàries se celebren dues vegades a l'any, dins de cada semestre natural, respectivament.

Les assemblees extraordinàries se celebren tantes vegades com siguin expressament convocades, però només pot tractar-s'hi de l'objecte per al qual han estat reunides.

La convocatòria de l'Assemblea general l'ha de fer el Consell d'administració i s'ha de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat" i en el de la Comunitat Autònoma on radiqui la seu social de la caixa, així com en els diaris de més circulació del mateix territori, amb quinze dies d'antelació, com a mínim. La convocatòria ha d'expressar la data, el lloc i l'ordre del dia, així com la data i l'hora de reunió en segona convocatòria.

L'Assemblea general queda vàlidament constituïda en primera convocatòria quan els consellers generals presents i, si s'escau, els quotapartípcis presents o representats posseeixin, almenys, el cinquanta per cent dels drets de vot. La constitució a segona convocatòria és vàlida sigui quin sigui el nombre d'assistents. Els consellers generals no poden estar representats per un altre conseller o per tercera persona, sigui física o jurídica.

Dos. Els acords de l'Assemblea general s'adopten com a regla general per majoria simple. L'aprovació i modificació dels Estatuts i el Reglament de la caixa, la dissolució i liquidació de l'entitat, la seva fusió o integració amb altres entitats, la seva transformació en una fundació de caràcter especial i la decisió de dur a terme la seva activitat de manera indirecta de conformitat amb el que preveu el Reial decret llei 11/2010, de 9 de juliol, d'òrgans de govern i altres aspectes del règim jurídic de les caixes d'estalvis, requereixen en tot cas l'assistència de consellers generals i, si s'escau, quotapartípcis, que representin la majoria dels drets de vot. És necessari, a més, el vot favorable de, com a mínim, dos terços dels drets de vot dels assistents.

Sense perjudici del que preveu el capítol IV d'aquest títol, cada conseller general té dret a un vot, i s'atorga vot de qualitat a qui presideixi la reunió. Els acords vàlidament adoptats obliguen tots els consellers generals, inclosos els dissidents i absents.

Assisteix a les assemblees generals amb veu, però sense vot, el director general de l'Entitat.

Tres. Les altres condicions de convocatòria i funcionament de les assemblees generals les han de determinar les normes que despleguin la present Llei.»

Nou. L'article 13 queda redactat de la manera següent:

«U. El Consell d'administració és l'òrgan que té encomanada l'administració i gestió financera, així com la de l'obra beneficosocial de la caixa d'estalvis, per al compliment dels seus fins.

El Consell d'administració ha d'establir normes de funcionament i procediments adequats per facilitar que tots els seus membres puguin complir en tot moment les seves obligacions i assumir les responsabilitats que els corresponguin d'acord amb les normes d'ordenació i disciplina de les entitats de crèdit i les restants disposicions que siguin aplicables a les caixes d'estalvis.

Dos. El nombre de vocals del Consell d'administració no pot ser inferior a tretze ni superior a disset, i hi ha d'haver representants de corporacions municipals, impositors, persones o entitats fundadores i personal de la caixa d'estalvis.

Quan la caixa d'estalvis mantingui quotes participatives en circulació, els límits anteriors poden ser excedits, sense que en cap cas el Consell d'administració pugui tenir més de 20 vocals. Als efectes de complir el límit anterior, la representació dels interessos col·lectius en el Consell d'administració s'ha de disminuir proporcionalment, si és necessari, per respectar la representació dels interessos dels quotapartípcis.

De manera transitòria, mentre es produeix la següent renovació dels òrgans de govern, el nombre de membres del Consell d'administració pot superar fins en un 10% el límit màxim previst en el paràgraf anterior.

Tres. En el cas de cessament o revocació d'un vocal abans del terme del seu mandat, s'ha de substituir durant el període restant pel corresponent suplent. Per cada grup de representació s'han de nomenar, a aquests efectes, tants suplents com vocals i pel mateix procediment que aquests.»

Deu. L'article 14 queda redactat de la manera següent:

«U. Sense perjudici del que preveu l'apartat dos d'aquest article, la representació dels interessos col·lectius en el Consell d'administració s'ha de dur a efecte mitjançant la participació dels mateixos grups i amb igual proporció i característiques que les establertes a l'article 2.3 per als membres de l'Assemblea general, amb les peculiaritats següents:

a) El nomenament dels consellers d'administració representants de les corporacions municipals que no tinguin la condició d'Entitat pública fundadora de la caixa d'estalvis l'ha d'efectuar l'Assemblea general a proposta dels consellers generals representants d'aquestes corporacions.

Poden proposar candidats un nombre de consellers generals representants d'aquest grup no inferior a la desena part del total del grup.

La designació pot recaure entre els propis consellers generals de representació de corporacions municipals o de terceres persones.

b) El nomenament dels membres representants dels impositors l'ha d'efectuar l'Assemblea general i d'entre aquests.

No obstant això, es pot designar fins a un màxim de dues persones que reuneixin els requisits de professionalitat adequats i no siguin consellers generals.

c) El nomenament dels membres representants dels empleats de la caixa d'estalvis l'ha d'efectuar l'Assemblea general a proposta dels consellers generals d'aquest grup i d'entre aquests.

d) El nomenament dels membres representants de les persones o entitats fundadores l'ha d'efectuar l'Assemblea general a proposta dels consellers generals d'aquest grup d'entre aquests.

Dos. En cas que la caixa d'estalvis mantingui quotes participatives en circulació, juntament amb els interessos anteriors, han d'estar representats en el Consell d'administració els interessos dels quotapartípics de conformitat amb el que preveu el capítol IV d'aquest títol.»

Onze. L'article 15 queda redactat de la manera següent:

«U. Els vocals del Consell d'administració han de reunir els mateixos requisits que estableix l'article 7 respecte dels consellers generals, i ser menors de setanta anys en el moment de la presa de possessió, llevat que la legislació de desplegament de la present Llei estableixi un límit d'edat diferent.

Dos. Almenys la majoria dels vocals del Consell d'administració han de posseir els coneixements i l'experiència específics per a l'exercici de les seves funcions.

Es considera que posseeixen coneixements i experiència específics per exercir les seves funcions en el Consell d'administració d'una caixa d'estalvis els qui hagin dut a terme, durant un termini no inferior a cinc anys, funcions d'alta administració, direcció, control o assessorament d'entitats financeres o funcions de similar responsabilitat en altres entitats públiques o privades d'anàloga dimensió, com a mínim.»

Dotze. L'article 17 queda redactat de la manera següent:

«U. La durada de l'exercici del càrrec de vocal del Consell d'administració ha de ser la que assenyalen els Estatuts, sense que pugui ser inferior a quatre anys ni superior a sis. No obstant això, els Estatuts poden preveure la possibilitat de reelecció, de conformitat amb el que disposa la normativa de desplegament d'aquesta Llei, sempre que es compleixin les mateixes condicions, requisits i tràmits que en el nomenament.

El còmput d'aquest període de reelecció s'ha d'aplicar encara que entre el cessament i el nou nomenament hagin transcorregut diversos anys.

La durada del mandat no pot superar els dotze anys, llevat dels casos dels vocals designats per titulars de quotes participatives, per als quals no hi ha límit màxim.

Complet el mandat de dotze anys de forma continuada o interrompuda, i transcorreguts vuit anys des de l'esmentada data, pot tornar a ser elegit en les condicions que estableix la present Llei.

Dos. La renovació dels vocals del Consell d'administració no pot suposar una renovació total del Consell o una renovació parcial que pugui assimilar-se a la total atès el percentatge renovat o la proximitat temporal entre renovacions. En tot cas, s'ha de respectar la proporcionalitat de les representacions que componen l'esmentat Consell.

Tres. El procediment i les condicions per a la renovació, reelecció i provisió de vacants de consellers d'administració l'han de determinar les normes que despleguin la present Llei, sense que es puguin efectuar nomenaments provisionals.

En tot cas, el nomenament i la reelecció de vocals s'ha de comunicar al Ministeri d'Economia i Hisenda, a través del Banc d'Espanya, o a la Comunitat Autònoma, segons sigui procedent, per al seu coneixement i constància.»

Tretze. Se suprimeix l'article 20.bis.

Catorze. L'article 22 queda redactat de la manera següent:

«U. Els membres de la Comissió de control els ha d'elegir l'Assemblea general d'entre els consellers generals que reunint els coneixements i l'experiència adequats als quals es refereix l'article 15.2, no tinguin la condició de vocals del Consell d'administració. A la Comissió de control hi ha d'haver representants dels mateixos grups o sectors que componguin el Consell d'administració, en idèntica proporció.

En cas que la caixa d'estalvis mantingui quotes participatives en circulació, a la Comissió de control hi ha d'haver representants dels quotapartíips, en idèntica proporció que a l'Assemblea general.

La presentació de candidatures s'ha d'efectuar conforme al que s'hi disposa per als vocals del Consell d'administració.

Dos. Quan es produeixi el cessament o la revocació d'un vocal abans del terme del seu mandat, s'ha de substituir durant el període romanent pel seu corresponent suplent. Per cada grup de representació i als únics efectes indicats en aquest apartat, són nomenats tants suplents com vocals i pel mateix procediment que aquests.

Tres. La Comissió de control ha de nomenar d'entre els seus membres el president.

Quatre. Sempre que la Comissió de control així ho requereixi, el director general ha d'assistir a les reunions amb veu i sense vot.»

Quinze. L'article 23 queda redactat de la manera següent:

«Els comissionats han de reunir els mateixos requisits i tenir les mateixes incompatibilitats i limitacions que els vocals del Consell d'administració.»

Setze. S'afegeix un número 9a a l'article 24.u amb la redacció següent:

«9a Si s'escau, les previstes en la disposició addicional divuitena de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, llevat quan les hagi assumit un Comitè d'auditoria creat a l'efecte.»

Disset. L'article 25 queda redactat de la manera següent:

«L'exercici de les funcions dels membres dels òrgans de govern de les caixes d'estalvis diferents de les de consellers generals de l'Assemblea pot ser retribuït. Correspon a l'Assemblea general la determinació de l'esmentada remuneració.»

Divuit. S'afegeix en el títol I el següent capítol IV:

«CAPÍTOL IV

Drets de representació dels quotapartíips

Article 25 bis. *Drets de representació dels quotapartíips a l'Assemblea general.*

U. En cas que una caixa d'estalvis emeti quotes participatives, els quotapartíips han de disposar a l'Assemblea general d'un nombre de vots proporcional al percentatge que suposin les seves quotes participatives sobre el patrimoni net total de la caixa, que s'ha de computar tant als efectes d'adopció d'acords, com de quòrum d'assistència per a la vàlida constitució de l'Assemblea general.

Els percentatges de representació per grups s'han de complir respecte dels drets de vot resultants, una vegada deduïts del total els que hagin de correspondre als quotapartíips.

Dos. Els quotapartíips tenen dret a assistir a les assemblees generals que celebri la caixa d'estalvis emissora i a votar per formar la voluntat necessària per a la vàlida adopció d'acords en els termes que preveu aquesta Llei.

Els estatuts poden exigir la possessió d'un nombre mínim de quotes per assistir a l'Assemblea general, sense que, en cap cas, el nombre exigít pugui ser superior a l'un per mil del total de quotes emeses amb drets de representació que estiguin en circulació.

Per a l'exercici del dret d'assistència i de vot en les assemblees generals és lícita l'agrupació de quotes.

Tot quotapartíip que tingui dret d'assistència pot fer-se representar a l'Assemblea general per mitjà d'una altra persona, encara que aquesta no sigui titular de quotes

participatives. Els estatuts poden limitar aquesta facultat. A aquests efectes, és aplicable supletòria, mentre no s'oposi al que preveu aquesta Llei, la normativa reguladora de la representació dels accionistes en les societats anònimes.

Tres. Sense perjudici del que preveu l'apartat anterior, la participació dels quotapartípics a l'Assemblea general no afecta el nombre de consellers generals que, d'acord amb la normativa vigent, correspongui als diferents grups representatius d'interessos col·lectius.

Quatre. Els drets polítics derivats de la subscripció de quotes participatives per entitats públiques han de computar als efectes del càlcul dels límits a la representació de les administracions públiques i entitats i corporacions de dret públic, previstos a l'article 2.tres.

Article 25 ter. Drets de representació dels quotapartípics en el Consell d'administració.

U. Els quotapartípics poden proposar a l'Assemblea general candidats per ser membres del Consell d'administració.

A aquests efectes, amb caràcter simultani a cada emissió, s'han de modificar els Estatuts de l'entitat per incorporar al Consell d'administració el nombre de vocals que sigui necessari perquè, en la nova composició, el percentatge de vocals proposats pels quotapartípics sigui igual al percentatge que el volum de quotes a emetre suposi sobre el patrimoni de la caixa.

Dos. Les quotes que voluntàriament s'agrupin fins a constituir un percentatge del total de quotes emeses en circulació igual o superior al que resulti de dividir el valor total de quotes emeses en circulació pel nombre de vocals del Consell d'administració la proposta dels quals correspon als quotapartípics, tenen dret a designar els que, superant fraccions senceres, es dedueixin de la corresponent proporció. En cas que es faci ús d'aquesta facultat, els titulars de quotes així agrupades no han d'intervenir en la votació dels restants vocals del Consell d'administració.

Tres. La designació de vocals del Consell d'administració pels quotapartípics pot recaure sobre quotapartípics o sobre terceres persones. En tot cas, les persones designades han de reunir els adequats requisits de professionalitat i honorabilitat. Als efectes de la seva elegibilitat, no són aplicables les causes d'incompatibilitat que estableixen els apartats b) i c) de l'article 8.

Article 25 quàter. Drets de representació dels quotapartípics a la Comissió de control.

Els quotapartípics poden proposar a l'Assemblea general candidats per ser membres de la Comissió de control de l'entitat emissora i tenen dret a la seva designació d'acord amb les mateixes regles establertes per als vocals del Consell d'administració.

Article 25 quinquies. Dret a impugnar els acords adoptats per l'Assemblea general o pel Consell d'administració.

Els quotapartípics tenen dret a impugnar els acords adoptats per l'Assemblea general o pel Consell d'administració de l'entitat emissora en els mateixos termes i condicions que els accionistes respecte dels acords socials de les juntes i de l'òrgan d'administració de la societat anònima de la qual són socis.

A aquests efectes, és aplicable supletòriament, mentre no s'oposi al que preveu aquesta Llei, la normativa reguladora de la impugnació d'acords en les societats anònimes.

Article 25 sexies. *Dret d'informació.*

Els titulars de quotes participatives en, almenys, un percentatge del total de quotes emeses en circulació igual o superior al 5% poden sol·licitar de l'entitat informacions o aclariments, o formular preguntes per escrit sobre qualssevol assumptes que siguin del seu interès i l'entitat està obligada a facilitar-li, llevat que perjudiqui els interessos de la caixa d'estalvis o el compliment de la seva funció social.»

Dinou. L'article 26 queda redactat de la manera següent:

«U. El director general o assimilat és el designat pel Consell d'administració de la caixa entre persones amb capacitat, preparació tècnica i experiència suficient per exercir les funcions pròpies d'aquest càrrec. L'Assemblea general, convocada a l'efecte, ha de confirmar el nomenament.

Es considera que posseeix preparació tècnica i experiència adequades per exercir les seves funcions com a director general d'una caixa d'estalvis qui hagi exercit, durant un termini no inferior a cinc anys, funcions d'alta administració, direcció, control o assessorament d'entitats financeres o funcions de similar responsabilitat en altres entitats públiques o privades d'anàloga dimensió, com a mínim.

Dos. El director general o assimilat cessa per jubilació a l'edat de setanta anys. A més, pot ser remogut del seu càrrec:

a) Per acord del Consell d'administració del qual se n'ha de donar trasllat a l'òrgan de l'Administració Central o de la Comunitat Autònoma, segons sigui procedent, per al seu coneixement.

b) En virtut d'expedient disciplinari instruït pel Banc d'Espanya o la Comunitat Autònoma. En el primer cas, juntament amb l'expedient s'ha d'elevat proposta de resolució a l'autoritat competent.»

Vint. L'article 27 queda redactat de la manera següent:

«L'exercici del càrrec de director general o assimilat i el de president del Consell d'administració d'una caixa d'estalvis requereix dedicació exclusiva i és, per tant, incompatible amb qualsevol activitat retribuïda tant de caràcter públic com privat, llevat de l'administració del patrimoni propi i aquelles activitats que exerceixi en representació de la caixa. En aquest últim cas els ingressos que obtinguin, diferents de dietes d'assistència a consells d'administració o similars, s'han de cedir a la caixa pel compte de la qual fa l'esmentada activitat o representació.»

Vint-i-un. S'afegeix en el títol II el següent capítol II:

«CAPÍTOL II

Comissió de retribucions i nomenaments

Article 27 bis. *Comissió de retribucions i nomenaments.*

U. El Consell d'administració de les caixes d'estalvis ha de constituir en el seu si una Comissió de retribucions i nomenaments que ha de tenir les funcions següents:

a) informar la política general de retribucions i incentius per als membres del Consell d'administració i de la Comissió de control i personal directiu i vetllar per l'observança de l'esmentada política.

b) garantir el compliment dels requisits que preveu la present Llei per a l'exercici del càrrec de membre del Consell d'administració i de la Comissió de control, així com per als previstos en el cas del director general.

Dos. La Comissió està formada per un màxim de cinc persones, elegides per l'Assemblea general d'entre els consellers generals que tinguin la condició de vocals del Consell d'administració.

Tres. El règim de funcionament de la Comissió de retribucions i nomenaments ha de ser el que estableixen els Estatuts de la caixa i el seu propi Reglament intern, que poden atribuir les funcions previstes en les lletres a) i b) de l'apartat u a una Comissió de retribucions i una altra de nomenaments respectivament, a les quals els és aplicable el present article, llevat del seu nombre de membres, que en aquest cas és de tres per a cada una d'elles.»

Vint-i-dos. S'afegeix en el títol II el capítol III següent:

«CAPÍTOL III

Comissió d'obra social

Article 27 ter. *Comissió d'obra social.*

U. Per garantir el compliment de l'obra beneficosocial de la caixa d'estalvis es crea una Comissió d'Obra Social.

Dos. La Comissió està integrada pels consellers generals que nomeni l'Assemblea general sense tenir en compte els drets de vot dels quotapartípcis, si n'hi ha.

Pot formar part de la Comissió d'Obra Social un representant de la Comunitat Autònoma on la caixa tingui el seu domicili social i un altre representant de cada comunitat autònoma en què la caixa d'estalvis hagi captat més d'un 10% del total dels seus dipòsits.»

Vint-i-tres. S'afegeix el títol IV següent:

«TÍTOL IV

Govern corporatiu

Article 31 bis. *Informe de govern corporatiu.*

U. Les caixes d'estalvis han de fer públic amb caràcter anual un informe de govern corporatiu. L'informe anual de govern corporatiu ha de ser objecte de comunicació a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, i s'hi ha d'adjuntar una còpia del document en què consti. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de remetre una còpia de l'informe comunicat al Banc d'Espanya i als òrgans competents de les comunitats autònomes.

Per a les caixes d'estalvis que emetin valors admesos a negociació en mercats organitzats, l'informe ha de ser objecte de publicació com a fet rellevant. En tot cas, l'informe s'ha de publicar per mitjans telemàtics per l'esmentada entitat.

Dos. El contingut i l'estructura de l'informe anual de govern corporatiu de les caixes d'estalvis, tenint en compte la naturalesa jurídica de les esmentades entitats, ha d'oferir una explicació detallada de l'estructura del sistema de govern de l'entitat i del seu funcionament en la pràctica.

En tot cas, el contingut mínim de l'informe de govern corporatiu és el següent:

a) Estructura d'administració de l'entitat, amb informació de les remuneracions percebudes pel Consell d'administració, la Comissió de control, la Comissió de retribucions, la Comissió d'inversions, la Comissió de retribucions i nomenaments, Comissió d'obra social, la Comissió executiva, si s'escau, computant tant les dietes per assistència als esmentats òrgans com els sous que es percebin per l'exercici de les seves funcions, així com a les remuneracions anàlogues a les anteriors i les obligacions concretes en matèria de pensions o de pagament de primes d'assegurances de vida. També s'han d'incloure tota classe de remuneracions

percebudes pels membres dels òrgans de govern i personal directiu, derivades de la participació en representació de les caixes d'estalvis en societats cotitzades o en altres entitats en les quals la caixa tingui una presència o representació significativa, en representació de la caixa d'estalvis.

b) Operacions de crèdit aval, o garantia efectuades, ja sigui directament o a través d'entitats dotades, adscrites o participades, amb descripció de les seves condicions, incloses les financeres, amb els membres del Consell d'administració i de la comissió de control de les caixes d'estalvis i familiars de primer grau i amb empreses o entitats en relació amb les quals els anteriors estiguin en alguna de les situacions que preveu l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

c) Operacions de crèdit aval, o garantia efectuades, ja sigui directament o a través d'entitats dotades, adscrites o participades, amb descripció de les seves condicions, incloses les financeres, amb els grups polítics que tinguin representació en les corporacions locals i en les assemblees parlamentàries autonòmiques que hagin participat en el procés electoral.

A més, s'ha d'explicitar en cas de crèdit la seva situació.

d) Operacions creditícies amb institucions públiques, inclosos ens públics territorials, que hagin designat consellers generals.

e) Remuneracions percebudes per la prestació de serveis a la caixa o a les entitats controlades per aquesta dels membres del Consell d'administració i de la Comissió de control de les caixes d'estalvis i del personal directiu.

f) Estructura de negoci i de les relacions dins del seu grup econòmic, amb referència a les operacions vinculades de l'entitat amb els membres del Consell d'administració, Comissió de control, Comissió de retribucions i nomenaments i Comissió d'inversions i personal directiu i operacions intragrup.

g) Sistemes de control de risc.

h) Funcionament d'òrgans de govern, amb explicació detallada del sistema de govern i administració de l'entitat, en especial en relació amb la presa de participacions empresarials, bé directament, bé per entitats dotades, adscrites o participades.

i) Conflictes d'interès existents entre els membres dels òrgans de govern o, si n'hi ha, quotapartícpis de les caixes d'estalvis i la funció social de la caixa.

Es faculta el Ministeri d'Economia i Hisenda per determinar, amb observança del mínim que estableix el paràgraf anterior, el contingut i l'estructura de l'informe anual de govern corporatiu de les caixes d'estalvis, i, amb la seva habilitació expressa, a la Comissió Nacional del Mercat de Valors en cas que es tracti de caixes d'estalvis que emetin valors admesos a negociació en mercats oficials de valors.

Tres. Sense perjudici de les sancions que sigui procedent imposar per la falta de remissió de la documentació o dels informes que hagin de remetre, correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en l'àmbit de les seves competències, el seguiment de les regles de govern corporatiu de les caixes d'estalvis que emetin valors admesos a negociació en mercats oficials de valors, i a aquest efecte pot sol·licitar tota la informació que necessiti sobre això, així com fer pública la informació que consideri rellevant sobre el grau efectiu de compliment de les regles de govern corporatiu de l'entitat.

Quatre. La falta d'elaboració o de publicació de l'informe anual de govern corporatiu de les caixes d'estalvis, o l'existència en el dit informe d'omissions o dades falses o enganyoses, té la consideració d'infracció greu als efectes que preveu l'article 100.b bis de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

Article 31 ter. *Conflictes d'interès.*

U. Qualsevol membre dels òrgans de govern ha de comunicar a la Comissió de retribucions i nomenaments qualsevol situació de conflicte, directe o indirecte,

que puguin tenir amb els interessos de la caixa i amb el compliment de la seva funció social.

Dos. En cas de conflicte, qui en sigui l'afectat s'ha d'abstenir d'intervenir en l'operació de què es tracti.»

Vint-i-quatre. S'afegeix una nova disposició addicional sisena que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional sisena. *Fusions de caixes d'estalvis.*

Les fusions entre caixes estan sotmeses al procediment d'autorització que preveu la normativa autonòmica de desplegament. La denegació de l'autorització només es pot produir mitjançant una resolució motivada quan l'entitat resultant pugui incomplir qualsevol dels requisits objectius que preveu l'esmentada normativa.»

TÍTOL III

Sistemes institucionals de protecció

Article 4. *Modificació de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.*

La lletra d) de l'article 8.3 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers queda modificada de la manera següent:

«d) Que a través d'un acord contractual diverses entitats de crèdit integrin un sistema institucional de protecció que compleixi els requisits següents:

i. Que existeixi una entitat central que determini amb caràcter vinculant les seves polítiques i estratègies de negoci, així com els nivells i les mesures de control intern i de gestió de riscos. Aquesta entitat central és la responsable de complir els requeriments reguladors en base consolidada del sistema institucional de protecció.

ii. Que l'esmentada entitat central sigui una de les entitats de crèdit integrants del sistema institucional de protecció o una altra entitat de crèdit participada per totes elles i que ha de formar part així mateix del sistema.

iii. Que l'acord contractual que constitueix el sistema institucional de protecció contingui un compromís mutu de solvència i liquiditat entre les entitats integrants del sistema que arribi com a mínim el 40% dels recursos propis computables de cadascuna d'aquestes, pel que fa al suport de solvència. El compromís de suport mutu ha d'incloure les previsions necessàries perquè el suport entre els seus integrants es porti a terme a través de fons immediatament disponibles.

iv. Que les entitats integrants del sistema institucional de protecció posin en comú una part significativa dels seus resultats, que suposi almenys el 40% d'aquests i que ha de ser distribuïda de manera proporcional a la participació de cadascuna d'elles en el sistema.

v. Que l'acord contractual estableixi que les entitats han de romandre en el sistema un període mínim de 10 anys, i han de preavisar amb, almenys, 2 anys d'antelació el seu desig d'abandonar-lo transcorregut aquell període. Addicionalment, l'acord ha d'incloure un règim de penalitzacions per baixa que reforci la permanència i l'estabilitat de les entitats en el sistema institucional de protecció.

vi. Que, segons el parer del Banc d'Espanya, es compleixin els requisits previstos en la normativa vigent sobre recursos propis de les entitats financeres per assignar una ponderació de risc del 0% a les exposicions que tinguin entre si els integrants del sistema institucional de protecció.

Correspon al Banc d'Espanya la comprovació dels requisits anteriors als efectes del que preveu aquest article.

Amb caràcter previ a l'abandonament d'un sistema institucional de protecció per qualsevol de les entitats integrants d'aquest, el Banc d'Espanya ha de valorar tant la viabilitat individual de l'entitat que pretengui abandonar el sistema com la d'aquest últim i la de la resta de les entitats participants després de la pretesa desvinculació.

Quan l'entitat de crèdit que tingui la consideració d'entitat central dins d'un sistema institucional de protecció sigui de naturalesa diferent a la resta de les entitats integrades en aquest sistema i estigui participada per totes elles, s'ha d'adherir al Fons de Garantia de Dipòsits al qual pertanyin aquestes últimes.

Quan les entitats integrades conforme al que preveu aquesta lletra siguin caixes d'estalvis, l'entitat central ha de tenir la naturalesa de societat anònima i ha d'estar participada per les caixes integrants en almenys un 50% del seu accionariat.»

TÍTOL IV

Exercici indirecte de l'activitat financera i règim de transformació de les caixes d'estalvis

Article 5. *Exercici indirecte de l'activitat financera de les caixes d'estalvis.*

1. Les caixes d'estalvis poden desenvolupar el seu objecte propi com a entitat de crèdit a través d'una entitat bancària a la qual han d'aportar tot el seu negoci financer. Igualment poden aportar tots o part dels seus actius no financers que hi són adscrits.

2. L'entitat bancària a través de la qual la caixa d'estalvis exerceixi la seva activitat com a entitat de crèdit pot utilitzar en la seva denominació social i en la seva activitat expressions que permetin identificar el seu caràcter instrumental, incloses les denominacions pròpies de la caixa d'estalvis de la qual depengui. Així mateix, l'esmentada entitat bancària s'ha d'adherir al Fons de garantia de dipòsits de les caixes d'estalvis.

3. Si una caixa d'estalvis reduís la seva participació de manera que no arribés al 50% dels drets de vot de l'entitat de crèdit a la qual es refereix la present disposició, ha de renunciar a l'autorització per actuar com a entitat de crèdit segons el que preveu la Llei d'ordenació bancària de 1946 i procedir a la seva transformació en fundació especial d'acord amb el que preveu l'article següent.

4. El que estableix la present disposició també és aplicable a les caixes d'estalvis que, de forma concertada, exerceixin en exclusiva el seu objecte com a entitats de crèdit a través d'una entitat de crèdit controlada conjuntament per totes elles de conformitat amb el que disposa l'article 8.3 de la Llei 13/1985 de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.

Article 6. *Transformació de caixes d'estalvis en fundacions de caràcter especial.*

1. Les caixes d'estalvis poden acordar la segregació de les seves activitats financera i beneficosocial mitjançant el règim previst en aquest article en els següents casos:

- a) Conforme al que preveu l'apartat 3 de l'article anterior.
- b) Com a conseqüència de la renúncia a l'autorització per actuar com a entitat de crèdit i en els altres supòsits de revocació.
- c) Com a conseqüència de la intervenció de l'entitat de crèdit en els supòsits previstos a la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

A aquest efecte han de traspasar tot el patrimoni afecte a la seva activitat financera a una altra entitat de crèdit a canvi d'accions d'aquesta última i s'ha de transformar en una fundació de caràcter especial de manera que perdi la seva condició d'entitat de crèdit.

La fundació ha de centrar la seva activitat en l'atenció i el desenvolupament de la seva obra beneficosocial, per a la qual cosa pot portar a terme la gestió de la seva cartera de valors. La fundació ha de destinar a la seva finalitat beneficosocial el producte dels fons,

participacions i inversions que integrin el seu patrimoni. Auxiliàriament, pot portar a terme l'activitat de foment de l'educació financera.

2. L'acord al qual es refereix l'apartat anterior està subjecte al compliment dels requisits previstos per a la constitució de fundacions i suposa la transformació de la caixa en una fundació de caràcter especial. La segregació de l'activitat financera, per la seva part, es regeix pel que estableix la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals de les societats mercantils.

TÍTOL V

Règim fiscal

Article 7. *Règim fiscal.*

1. El règim fiscal especial que estableix el capítol VIII del títol VII del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, inclosos els seus efectes en els altres tributs que es remeten a tal règim fiscal, s'ha d'aplicar a les següents transmissions d'actius i passius, encara que no es corresponguin amb les operacions esmentades a l'article 83 i 94 de l'esmentada Llei sempre que produeixin resultats econòmics equivalents:

a) Les realitzades per a la constitució i ampliació d'un sistema institucional de protecció a què es refereix la lletra d) de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.

b) Les realitzades en processos de reestructuració d'entitats de crèdit amb intervenció del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, a què es refereix l'article 7 del Reial decret llei 9/2009, de 26 de juliol, sobre reestructuració bancària i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit.

2. Poden no integrar-se en la base imposable de l'impost sobre societats les rendes generades en les transmissions d'elements patrimonials, conseqüència d'un intercanvi d'actius i passius, realitzades entre entitats de crèdit en compliment dels acords d'un sistema institucional de protecció a què es refereix la lletra a) de l'apartat anterior, amb la condició que cada entitat adquirent valor, a efectes fiscals, els elements adquirits pel mateix valor que aquests últims tinguessin a l'entitat transmissora amb anterioritat a la realització de la transmissió, de manera que es tingui en compte l'esmentada valoració per determinar les rendes associades a aquests elements que es generin amb posterioritat.

3. L'entitat de crèdit a través de la qual s'articuli un sistema institucional de protecció amb les condicions que estableix la lletra d) de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, està exempta per la constitució de societats, així com pels augments del seu capital social i aportacions, subscrits o realitzades per les entitats agrupades, sempre que els prevegi l'acord contractual d'integració del sistema institucional de protecció i, si s'escau, el pla d'integració, de la modalitat d'operacions societàries de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, així com per als actes i documents necessaris per a la formalització de les esmentades operacions. De la mateixa manera estan exemptes de la modalitat d'operacions societàries les operacions que es realitzin com a conseqüència dels processos de reestructuració amb intervenció del Fons de Reestructuració Ordenada Bancària a què es refereix l'article 7 del Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit.

Així mateix, estan exemptes de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats els acords contractuals a través dels quals s'estableixin entre les entitats integrants del sistema institucional de protecció els compromisos mutus de solvència, liquiditat i posada en comú de resultats als quals es refereix l'esmentada lletra d) de

l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, així com els documents en els quals aquells es formalitzin.

4. Les entitats de crèdit que participin en les operacions regulades en el present Reial decret llei poden instar el Banc d'Espanya o el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària, que sol·liciti informe a la Direcció General de Tributs del Ministeri d'Economia i Hisenda, en l'àmbit d'interpretació de la normativa tributària estatal, sobre la concurrència del requisit d'equivalència dels resultats econòmics a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, així com sobre qualssevol altres conseqüències tributàries que derivin de les esmentades operacions.

L'informe s'ha d'emetre en el termini màxim d'un mes, i té efectes vinculants per als òrgans i entitats de l'Administració tributària encarregats de l'aplicació dels tributs.

5. El règim especial del grup d'entitats que regula el capítol IX del títol IX de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, el poden aplicar els empresaris i professionals que integrin un sistema institucional de protecció en les condicions que estableix la lletra d) de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.

A aquests efectes, es considera com a dominant l'entitat central que determini amb caràcter vinculant les polítiques i estratègies de negoci així com els nivells i mesures de control intern i de gestió de riscos del sistema institucional de protecció.

Es consideren dependents les entitats que pertanyin a l'esmentat sistema institucional de protecció, així com aquelles en les quals aquestes mantinguin una participació, directa o indirecta, de més del 50 per cent del seu capital.

L'entitat dominant i les seves dependents han d'estar establertes en el territori d'aplicació de l'impost.

L'opció per l'aplicació del règim especial es pot exercir en el termini dels tres mesos posteriors a la comprovació pel Banc d'Espanya a què es refereix la lletra d) de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 13/1985, de 25 de maig. No obstant això, si la comprovació pel Banc d'Espanya ja s'ha realitzat a l'entrada en vigor d'aquest article, l'opció per l'aplicació del règim especial pot exercir-se en el termini dels tres mesos següents a l'esmentada entrada en vigor.

Una vegada exercida l'opció, el règim especial té efectes des del període de liquidació de l'impost que correspongui a la data en què aquesta sigui comunicada a l'Administració tributària.

Als grups d'entitats a què es refereix aquest apartat no els són aplicables els requisits que estableix l'article 163 quinquies de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

6. El règim especial del grup d'entitats que regula el capítol VIII del títol III de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim economicofiscal de les Canàries, es pot aplicar als empresaris i professionals que integrin un sistema institucional de protecció en les condicions que estableix la lletra d) de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.

A aquests efectes, es considera com a dominant l'entitat central que determini amb caràcter vinculant les polítiques i estratègies de negoci així com els nivells i mesures de control intern i de gestió de riscos del sistema institucional de protecció.

Es consideren dependents les entitats que pertanyin a l'esmentat sistema institucional de protecció, així com aquelles en les quals aquestes mantinguin una participació, directa o indirecta, de més del 50 per cent del seu capital.

L'entitat dominant i les seves dependents han d'estar establertes en el territori d'aplicació de l'impost.

L'opció per l'aplicació del règim especial es pot exercir en el termini dels tres mesos posteriors a la comprovació pel Banc d'Espanya a què es refereix la lletra d) de l'apartat 3 de l'article 8 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers. No obstant això, si la comprovació

pel Banc d'Espanya ja s'ha realitzat a l'entrada en vigor d'aquest article, l'opció per l'aplicació del règim especial es pot exercir en el termini dels tres mesos següents a l'esmentada entrada en vigor.

Una vegada exercida l'opció, el règim especial té efectes des del període de liquidació de l'impost que correspongui a la data en què aquesta sigui comunicada a l'Administració tributària.

Als grups d'entitats a què es refereix aquest apartat no els són aplicables els requisits que estableix l'article 58è quàter de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries.

7. En el cas d'exercici indirecte de l'activitat financera de les caixes d'estalvis d'acord amb el que preveu l'article 5 d'aquest Reial decret llei, la caixa d'estalvis i l'entitat de crèdit a la qual aquella porti tot el seu negoci financer poden aplicar el règim de consolidació fiscal que regula el capítol VII del títol VII del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, sempre que es compleixin els requisits que estableix per aplicar-lo l'article 67 de l'esmentada Llei. En cas que no s'apliqui el règim de consolidació fiscal, les entitats han d'aplicar el règim general de l'impost sense perjudici del que disposa l'apartat següent.

8. La dotació a l'obra social realitzada per les caixes acollides al que disposa el present Reial decret llei pot reduir la base imposable del banc en el cas d'exercici indirecte de l'activitat financera sense aplicar el règim de consolidació o de l'entitat central del sistema institucional de protecció, en la proporció que els dividendes percebuts de l'esmentat banc o entitat central representin sobre els ingressos totals de la caixa, en els termes que preveuen l'article 24 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, fins al límit màxim de l'import dels esmentats dividendes. Per a això la caixa ha de comunicar al banc o a l'entitat central que hagi satisfet els dividendes l'import de la reducció així calculada i la seva renúncia a aplicar el que disposa l'esmentat article 24 per l'import de l'esmentada reducció, sense perjudici que la caixa continuï estant obligada a aplicar les quantitats assignades a l'obra benèfica social en les condicions establertes en l'esmentat article, i el seu incompliment, si s'escau, també s'ha de comunicar al banc o l'entitat central a l'objecte que es faci la regularització de les quantitats deduïdes en els termes que estableix l'article 137.3 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

9. El que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudici dels règims tributaris forals de concert i conveni econòmic en vigor, respectivament, als territoris històrics de la Comunitat Autònoma del País Basc i la Comunitat Foral de Navarra.

TÍTOL VI

Disposicions en matèria de solvència

Article 8. *Modificació de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.*

L'apartat 3 de l'article sisè de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers queda modificada de la manera següent:

«Pel mateix procediment reglamentari es poden imposar:

- a) Límits màxims a les inversions en immobles o altres immobilitzats; a les accions i participacions, als actius, passius o posicions en moneda estrangera; als riscos que es puguin contraure amb una mateixa persona, entitat o grup econòmic; i, en general, a les operacions o posicions que impliquin riscos elevats per a la solvència de les entitats. Els límits es poden graduar atenent les característiques dels diferents tipus d'entitats de crèdit.

b) L'obligació de disposar d'una quantitat mínima d'actius líquids que permetin fer front a les potencials sortides de fons derivades de passius i compromisos, fins i tot en cas d'estrès, i la de mantenir una estructura adequada de fonts de finançament i de venciments en els seus actius, passius i compromisos amb la finalitat d'evitar potencials desequilibris o tensions de liquiditat que puguin danyar o posar en risc la situació financera de l'entitat.

c) Un límit màxim a la relació entre els recursos propis de l'entitat i el valor total de les seves exposicions als riscos derivats de la seva activitat.

Les obligacions previstes en les lletres b) i c) anteriors poden ser més estrictes en funció de la capacitat de cada entitat de crèdit per obtenir recursos propis bàsics.»

Disposició addicional única. *Reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit.*

S'introdueix en el Reial decret llei 9/2009, de 26 de juny, sobre reestructuració bancària i reforçament dels recursos propis de les entitats de crèdit, un nou article 10 amb la redacció següent:

«Article 10. *Recapitalització d'entitats individuals.*

Excepcionalment, el Fons de Reestructuració Ordenada Bancària també pot adquirir títols emesos per entitats individuals que, sense incórrer en les circumstàncies que estableix l'article 6, necessitin, segons el parer del Banc d'Espanya, un reforçament dels seus recursos propis.

Les esmentades adquisicions es regeixen pel que disposa l'article 9 d'aquest Reial decret llei, i s'entenen condicionades a l'elaboració d'un pla de recapitalització els objectius, les mesures i els compromisos dels quals han de coincidir amb els previstos en l'esmentat article respecte dels plans d'integració. L'esmentat pla ha de ser aprovat pel Banc d'Espanya, que ha de valorar especialment la capacitat de l'entitat per aconseguir els esmentats objectius sense necessitat d'emprendre un procés d'integració amb altres entitats.»

Disposició transitòria primera. *Règim transitori de les quotes participatives.*

1. En el termini de sis mesos a comptar de la data d'entrada en vigor del present Reial decret llei, les caixes d'estalvis que hagin emès quotes participatives amb anterioritat, han de presentar a aprovació del Banc d'Espanya un pla específic de manteniment, adaptació, bescanvi o, si s'escau, amortització d'aquestes.

2. Des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, i en els termes que s'hi estableixen i en el corresponent fullet d'emissió, les caixes d'estalvis poden emetre quotes participatives, incorporant als seus actuals òrgans de govern, si s'escau, els nous representants dels quotapartípics.

Disposició transitòria segona. *Adaptació de la legislació de les comunitats autònomes en matèria de caixes d'estalvis.*

En el termini de sis mesos les comunitats autònomes han d'adaptar la seva legislació sobre caixes d'estalvis al que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició transitòria tercera. *Adaptació dels Estatuts de les caixes d'estalvis.*

En el termini màxim de tres mesos a comptar de la publicació del desplegament legislatiu per les comunitats autònomes de les normes bàsiques del present Reial decret llei, i, en tot cas, dins del termini dels vuit mesos des de la publicació d'aquest Reial decret llei, les caixes d'estalvis han de procedir a l'adaptació dels seus Estatuts i reglaments a les disposicions que s'hi contenen, i a elevar-los al Ministeri d'Economia i Hisenda o a la Comunitat Autònoma respectiva per a la seva aprovació en el termini d'un mes.

Disposició transitòria quarta. *Constitució de nous òrgans de govern.*

La constitució de l'Assemblea general i dels altres òrgans de les caixes segons les normes que conté aquest Reial decret llei s'ha de fer dins dels dos mesos següents al de l'aprovació dels Estatuts i reglaments de les caixes d'estalvis, sense perjudici del que preveu la disposició transitòria sisena.

Disposició transitòria cinquena. *Continuïtat d'actuals òrgans de govern.*

Mentre no s'hagi produït la constitució de la nova assemblea general conforme al que preveu el present Reial decret llei i sense perjudici del que preveu la disposició transitòria sisena, el govern, representació i administració de les caixes d'estalvis han de seguir atribuïts als seus actuals òrgans de govern, els quals, en conseqüència, han d'adoptar els acords necessaris per a la deguda execució i compliment de les normes que conté el present Reial decret llei.

Disposició transitòria sisena. *Règim transitori per a determinats membres d'òrgans de govern.*

Els membres dels òrgans de govern que hagin de cessar en l'exercici del seu càrrec com a conseqüència del que disposa l'apartat tres de l'article 3 d'aquest Reial decret llei ho han de fer quan conclogui el mandat que tinguin a l'entrada en vigor del present Reial decret llei i, en tot cas, abans que transcorrin tres anys des de l'esmentada entrada en vigor, sense que en cap cas sigui possible la seva renovació.

Disposició transitòria setena. *Còmput total del mandat en determinats supòsits.*

Per al còmput de total de mandats dels membres dels òrgans de govern de les caixes d'estalvis s'han de tenir en compte les normes següents:

a) Si s'ha exercit el càrrec amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei i resulta novament elegit a la mateixa entitat, el còmput total del seu mandat no pot superar en cap cas els dotze anys, i s'ha de tenir en compte el temps que hagi exercit el càrrec amb anterioritat.

b) Si resulta elegit en una entitat resultant d'un procés de fusió qui hagi exercit el càrrec amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei en una de les entitats fusionades, pot superar el límit de dotze anys computat conforme a la lletra anterior fins al compliment del seu primer mandat a l'entitat fusionada. En tot cas, als membres dels òrgans de govern que iniciïn mandat en les entitats fusionades se'ls ha d'aplicar el que preveu l'apartat tres de l'article 3 d'aquest Reial decret llei.

Disposició transitòria vuitena. *Règim transitori fiscal.*

1. El règim fiscal dels sistemes institucionals de protecció d'entitats de crèdit establert en aquesta norma també és aplicable als sistemes institucionals de protecció d'entitats de crèdit que estiguin constituïts a la seva data d'entrada en vigor per les operacions i actes ja realitzats.

2. Als efectes de l'impost sobre societats, el règim fiscal que estableix l'article 7 d'aquest Reial decret llei és aplicable en els períodes impositius en els quals s'hagin realitzat les corresponents operacions, amb independència que aquestes últimes s'hagin realitzat en dates anteriors o posteriors a l'entrada en vigor de l'esmentada norma.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogada la disposició addicional segona de la Llei 26/2003, de 17 de juliol, per la qual es modifiquen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i el text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, amb la finalitat de reforçar la transparència de les societats anònimes cotitzades

i totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa el present Reial decret llei.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

1. A excepció del títol V, el present Reial decret llei es dicta de conformitat amb el que preveu l'article 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució espanyola que atribueix a l'Estat la competència sobre legislació mercantil, bases de l'ordenació del crèdit, banca i assegurances i bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, respectivament.

El títol V es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre hisenda general i deute de l'Estat.

2. De conformitat amb el que preveu la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, no tenen el caràcter de norma bàsica els preceptes d'aquesta Llei que a continuació es detallen:

- a) L'apartat dos de l'article tres pel que fa al nombre de membres de l'Assemblea general.
- b) L'apartat nou de l'article tres pel que fa al nombre mínim i màxim de vocals del Consell d'administració.
- c) L'apartat divuit de l'article tres pel que fa a l'edat de jubilació del director general.

3. Addicionalment, no té el caràcter de norma bàsica l'article 12 de la Llei 31/1985 en la redacció que en fa l'apartat vuit de l'article tres d'aquest Reial decret llei, llevat dels paràgrafs primer, quart i cinquè pel que fa al tractament de les quotes participatives. Així mateix, no té el caràcter de norma bàsica l'apartat vint-i-u de l'article tres d'aquest Reial decret llei, pel qual s'afegeix un nou article 27ter a la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 9 de juliol de 2010.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta segona del Govern
i ministra d'Economia i Hisenda,
ELENA SALGADO MÉNDEZ